



13 | Ermita de Sant Martí



L'ermita de Sant Martí és un edifici d'estil romànic d'una única nau de volta de canó apuntada, amb un absis semicircular i una coberta a dues aigües. La porta d'arc de mig punt se situa a migdia. L'ermita conserva les restes de l'inici d'un campanar d'espadanya, on hi continuen havent dos travessers de fusta per sostenir les campanes, avui dia desaparegudes. Precisament la volta apuntada de la nau permet datar la seva construcció en una forquilla que aniria del segle XII al XIII. Tanmateix, l'any 877 ja es documenta per primera vegada un centre de culte amb una data de fundació incerta i que podria correspondre a l'ermita de Sant Martí.

L'interior presenta un revestiment de guix i morter, llevat de l'absis, que és de pedra vista. Darrere l'altar es con-

serva una reproducció d'una part de les pintures originals amb escenes de la vida de sant Martí i la figura del bou alat que representa sant Mateu. El presbiteri està separat de la nau per una reixa acabada en forma de puntes de llança. Les pintures pertanyen a l'estil gòtic lineal molt primerenc.

El 1576 el priorat del Fai es va unir a l'ardiaconat major de la Catedral de Girona, aleshores regentat per Jaume d'Agullana. Segons sembla, aquesta unió no va comportar canvis importants per a la capella de Sant Martí.

Finalment, a mitjan segle XIX l'església en va perdre la propietat, molt probablement durant la desamortització d'Espartero de 1841.